

pátek 4. listopadu 2005 / 5. číslo - 3. ročník přehlídky

ŽŇOVINY

Zpravodaj Kláštereckých divadelních žní

Fenomén Jára

Z Járovy literární pozůstalosti se nám až doposud podařilo vyprostit 28 her celovečerních a 17 her jednoaktových, vesměs divadelních. Dvě z nich byly napsány téměř výhradně pro činoherní scénu divadla Wajang Orang v Djakartě.

Jmenujme namátkou burleskní frašky: Kleštěncova bronchitida, Kuchař a sedmikráska, Doga v mize, Mucholapek. Naivní horor Elektrická sesle. Žánrové obrazy: Dábelské svody (žánrový obrázek o vynálezci hromosvodu Divišovi) či Mezi čtyřma ušima (výjev ze života vynálezce telefonu Grahama Bella). Hra pro živé loutky Loutková junta.

Pustíme-li se po stopách Járovy dramatické činnosti, staneme posléze v pilinách manéže polského cirkusu Krakowiak, kde náš velikán působil v mládí jako dramaturg.

V době kdy cirkus Krakowiak přezíval v africké metropoli Nairobi, založil Jára z dlouhé chvíle zvláštní stan lojových figurín. Odléval z hovězího loje hlavy slavných vojevůdců, badatelů, myslitelů a politiků a vytvářel z nich na první pohled nelogická seskupení.

Tyto grupy při pozornějším vnímání vyznačovali překvapující významy. Je například známo, jaký rozruch mezi intelektuální smetánkou v Nairobi vyvolalo sousoší, v němž Kryštof Kolumbus rozbíjí Napoleonovi o čelo vejce a kapitán Piccard vše závistivě pozoruje z balónu.

Později, když pivovar v Nairobi přerušil dodávky ledu pro Cimrmanův stan a lojové figuríny se začaly pomalu přetvařovat, přešel mistr k psaní divadelních her pro živé herce.

ŽŇOVINY VÁM PŘINÁŠÍ

Sdružení KLAS
www.sdruzeniklas.cz

Hřbitůvek v Ballybeg

Strhujícím zážitkem pro všechny přítomné bylo včerejší vystoupení Rádobydivadla Klapý. Na jevišti kulturního domu se představilo úpravou hry irského autora Briana Friela Tanec na konci léta, Hřbitůvek v Ballybeg.

„Tuhle hru jsme si vybrali proto, že máme v souboru hodně ženských,“ řekl po představení autor úprav a

režisér Ladislav Valeš. „Před dvěma lety jsem se potkal s Janou Kafkovou, dramaturgyní zlínského divadla, která mi o té hře něco řekla. Poslala mi ji ve dvou verzích, já jsem obě přečetl, ale nakonec jsme si to upravili sami po svém a začali jsme na tom dělat.“

Ale hlavně jsem chtěl nějak zaměstnat ženské ze souboru. Před

hřbitůvkem jsme dělali pouze komorní věci, kde neměly tolik příležitostí a tohle byl takový dárek pro ně.“

Dalším důvodem byla touha zdramatizovat zdánlivě obyčejné lidské osudy. „Často si při čtení scénáře řeknete, že se tam nic neděje,“ svěhoval se Valeš. „Nás fascinuje a přitahuje možnost tuto zdánlivou nedramatičnost

pokračování na druhé straně

Ať si kdo chce říká co chce

Martina Elisová

Mě se to strašně moc líbilo, byla jsem v jednu chvíli hrozně dojatá a taky mě to pobavilo, rozesmálo. Myslím si, že to nemělo chybu. Máme se pořád co učit.

Václav Štauber

Bylo to moc pěkný. Mě fascinovalo, že na rozdíl od některých souborů, které jsme tu viděli, to byla taková pecka na tom jevišti. Oni hráli všichni i když nemluvíli.

Václav Polda

Mě to představení vůbec nepřekvapilo, protože jsem takové

představení očekával. Od Rádobydivadla a pana Valeše jsem již viděl dvě představení na Hronově. Naprosto splnili moje očekávání.

Valeš umí perfektně vystavět dramatickou situaci, stejně tak herci to umí perfektně zahrát. Člověku běhá mráz po zádech a nedýchá.

Trošku mi vadilo, že hrálo hodně nahlas rádio a já jsem občas neslyšel ty lidi. Hodně si také skákali do řeči, nevím jestli to byl záměr, protože to tam bylo tak často, že to možná záměr byl, ale mně to vadilo. Občas takové ty chyby jako bouchnutí něčeho, když se mluví.

Lenka Kodytková

Bylo to super. Líbilo se mi úplně všechno a hlavně se mi líbilo, že to mělo všechno, co to mít má.

Roman Coufal

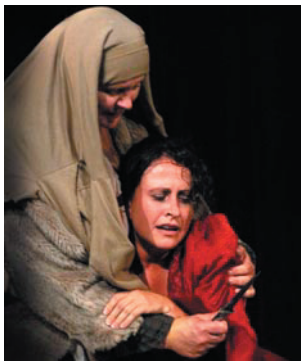
Líbilo se mi to. Je to ještě čerstvý zážitek, který se člověku musí uležet v hlavě, aby to mohl zhodnotit. Ale mně se to líbilo, bylo to příjemné představení, herecky vyvážené, sympatické herecké výkony i sympatičtí lidé. Mělo to úroveň.

Laťka byla vysoko položena pro další představení přehlídky.

pokračování na druhé straně

Vaše názory na jednotlivá představení můžete vyjádřit také na našich stránkách v sekci Přehlídka.

Trocha historie Rádobydivadla nikoho nezabije

Eva Andělová a Veronika Týcová
v antické tragédii Fajdraricie

Soubor letos slaví sedmnáct let své existence. Za tuto poměrně krátkou dobu dosáhl úspěchů na domácích i zahraničních pódiích.

Devětkrát se účastnil Jiráskova Hronova. Téměř pravidelně je soubor navrhován českým střediskem AITA/IATA k účasti na zahraničních festivalech, nebo je pořadatelé těchto festivalů přímo zván.

V posledních letech soubor vystoupil na několika národních i mezinárodních festivalech v SRN, hrál v Estonsku, Litvě, Polsku, na Slovensku, v Rakousku, v Belgii a v Katalánsku.

Letos soubor vystoupil v rámci mezinárodního festivalu v Chorvatsku na ostrově Vis s inscenací Fajdraricie.

Nejvýraznější tvář Rádobydivadla Klapý Veronika Týcová se stala stálou členkou Městského divadla v Mostě.

McDonald objeven, Beran málem rozsednut!

Fantastický objev učinili včera stateční polárníci z české výpravy vedené Karlem Němcem. Varel Frištenský kopl do nestandardního rampouchu, v němž učitel Poustka vzápětí odhalil poněkud kybloidní postavu amerického profesora McDonalda.

O něco později se podařilo objevit také jeho českého sluhu, poručíka biologie Jiřího Berana. Naštěstí se jej podařilo objevit včas, neboť zadek magistra Šofra nestačil napáchat na jeho vzhledu vážnějších škod.

Vážné škody na divácích nenapáchal včera ani náčelník Karel Němec. Jeho výstup se skládal z dramatických výrazů obličeje a pouhých několika vět, které bez problémů zvládl.

Hřbitůvek v Ballybeg

pokračování z první strany přenést na diváky a něco mu sdělit. Myslím, že tady v Klášteřci se to podařilo sto procentně.

To potvrdil také představitel otce Jacka Jaromír Holfeuer, kterého podle jeho vlastních slov empatie publika přímo nabily.

Jeho výkon byl také jedním z těch, které diváci ocenili přímo během představení potleskem. Tím druhým se zaskvěla Eva Andělová v roli Kate. Ta zase pro změnu dohnala k slzám i některé diváky mužského pohlaví.

Jak na závěr „kavárenské“ debaty zaznělo, Klášteřec a Klapý jsou pravděpodobně ostrovy diváckých

empatií. V Klapý totiž vystoupil soubor KLAS s hrou Bistro aneb Nesmrtelní a diváčkou kulisu si také pochvaloval.

Vystoupení Rádobydivadla Klapý na Klášteřeckých žních bylo již pátou reprízou. Předpremiéra proběhla 23. června v Litoměřicích, den na to odehrál soubor premiéru v Lounech.

V současné době má Rádobydivadlo asi dvacítku stálých členů. „Obyčejně to bývá tak, že do každého představení si vezmeme někoho nového, ten s námi buď zůstane nebo nám ho vezme nějaké jiné divadlo,“ dodal na závěr Ladislav Valeš.

Járův interaktivní sloupek

Do tohoto rámečku si každý z vás může napsat či nakreslit, co se mu zlíbí a podílet se tím na dnešních Žnovinách.

Ať si kdo chce říká co chce

Míra Nyklíček

Tomu představení nelze téměř nic vytknout, nápaditá scéna, špičkové herecké výkony, které jsou na pomezí ochotnického a profesionálního divadla.

Ale ve spoustě případů nebylo lidem rozumět, co povídají, protože hudba velmi často přehlušila jejich monology a dialogy. Nevím jestli to byla špatně odvedená zvukařská práce nebo záměr režiséra, v některých případech to možná tak bylo, ale v některých bylo zcela evidentní, že zvukař to prostě nezvládl.

Ovšem to je jen takové štouchnutí ze závidění, jak jsou ti „rádobydivadelníci“ sakra dobří.

František Kasl

Já jsem viděl jednu polovinu a čtyřicet minut druhé poloviny, kdy jsem musel na chvíli odejít a jsem strašně moc spokojený. Líbilo se mi jejich řemeslo, které bylo úžasné, nádherná

mluva.

Musím se přiznat k jedné věci. Jedna část v první polovině mě až rozbřečela. A byl jsem také nadšený ze scény, kdy otec Jack tančil na africké bubny, ta mi vhnála slzy do očí.

Vadila mi v některých místech příliš hlasitá hudba, kdy hercům nebylo

rozumět.

Jsem rád, že jsem na takovém představení byl a že Sdružení Klas pozvalo Rádobydivadlo do Klášteřce.

Také jsem chtěl, aby sem přišly děti z mého souboru, aby viděly, jak se divadlo dělá.

Zrnka ze zákulisí

Některé členy Sdružení Klas (pozn. red. víme přesně, kteří to jsou) vrátil včera malý Michael do dětství. Nejmladší člen Rádobydivadla honil po největší obruč a mrskal káču.

A pak, že namistrovaní ochotníci Klášteřecáci, někdo na pánském WC by možná řekl „ti blbci tady“, neumí chválit a ocenit dobré představení. Že tomu tak není, se mohli přesvědčit všichni ti, kteří byli včera po divadle v baru na diskusi o hře.

Z některých divadelníků se po skončení představení stali během deseti sekund fotbaloví fanoušci. Tito hooligans se dožadovali velkoplošné projekce fotbalového přenosu pohárového zápasu pražské Slavie.

Žnoviny připravili

Jára, Zdenička Kovalová,
Miroslav Nyklíček, Honza Škach,
Jan Valta

za případné chyby nikdo neručí
příští číslo vyjde
již zítra